

'Klas', lekker gekke voorstelling

Voorstelling: 'Klas'. Door: Jeugdtheatergroep Unieke Zaken. Regie: Jacop Ahlbom. Instudering reprise: Peter Bolten. Met Mirjam Morsch, Joris Leijtens, Helmut Nijman, Bart-Jan Oosting, Joris Thomassen. Bijgewoond: Alkmaar, De Vest, 9 september. Nog te zien: Purmerend, De Verbeelding, 30 september; Amsterdam, De Krakeling, 18 oktober; Hoorn, Het Park, 24 oktober; Heemskerk, De Cirkel, 10 november. Vanaf 6 jaar.

Scène uit 'Klas' van Unieke Zaken met links Mirjam Morsch als juf Do.

FOTO FRITS DE BEE

Een elastiekje, de ritselende bladzijden van een boek, een liniaal of een krijtje. Overal zit muziek in. En toneelgroep Unieke Zaken weet het te gebruiken. De voorstelling 'Klas' die gisteren in reprise ging, zindert van de muziek. En van humor. Kleine, heel alledaagse dingen worden in deze voorstelling uitvergroot tot absurde proporties. Heel gewoon en toch onweerstaanbaar komisch.

Unieke Zaken speelde 'Klas' eerder in 2003. De voorstelling is nu hernomen omdat 'Klas' een sprankelende, lekker gekke voorstelling is over het verschijnsel dat school heet.

Centraal staat juf Do, een schitterende creatie van Mirjam Morsch. Met haar knaloranje, suikerspinachtige pruik en haar strenge rode mantelpakje, op metershoog lijkende plateauzolen, is zij de vleesgeworden nachtmerrie van elke scholier. Maar die scholieren, Aad, Bob en Cor zijn ook geen lieverdjes. Aad aanvankelijk wel, die probeert alleen maar ontzettend zijn best te doen. Neemt een bloemetje mee voor de juf, dat zij onmiddellijk vol verachting in de prullenmand mikt, schrijft een fraai opstel over 'hun nut en hut noodzaak van

hut school' en krijgt desondanks alleen maar streepjes achter zijn naam. Waarna hij zich toch maar aan de kant van Cor en Bob schaart. Tot slot eindigt alles in een gigantische chaos.

De voorstelling is een aaneenschakeling van kleine en grote grapjes die zich amper laten navertellen, van scènes die losjes gebaseerd zijn op het schoolleven. Cor, de gangmaker, Bob, de stiekemer die altijd probeert de schuld op anderen te schuiven en Aad, de jongen die ontzettend zijn best doet, maar daarmee alleen maar iedereen

tegen zich krijgt, het zijn schitterende typetjes. Net als juf Do zelf, streng en zelfverzekerd tot in haar haarwortels, maar o wee als de leerlingen opeens niet meer doen wat zij wil. De kracht van 'Klas' zit in het feit dat zaken wel in het absurde worden getrokken, maar nergens in flauwe ongein vervallen. De grappen zijn subtiel. Zoals conciërge Evert die de hele voorstelling achter het raam van de klas heen en weer loopt met de gekste voorwerpen: een wc-borstel, een enorme berg verdacht smerig toiletpapier, een

wc-pot. Of de twee andere conciërges Fred en Gerard die met de grootst mogelijke ernst eindeloos filosoferen over 'een proppe op de grond dat in het mandje moet'.

Dat alles wordt omlijst met muziek. Op instrumenten, maar ook op allerhande andere voorwerpen. Een liniaal die je laat vibreren op een tafeltje, schoolboeken die synchroon en ritmisch worden doorgebladerd, een kopje dat breekt, alles is muziek bij Unieke Zaken.

SONJA DE JONG

Noordhollands Dagblad 10 sept. 07